

SAMENVATTING

105645 - Klacht over bejegening door Raad van Toezicht; VO

Klager, directeur-bestuurder van het bevoegd gezag, klaagt over de wijze waarop de (toenmalige) Raad van Toezicht hem heeft bejegend, zowel voor als na de ziekmelding van klager. De Commissie is van oordeel dat verweerder door de wijze van communiceren met klager, alsmede door na de ziekmelding van klager mee te werken aan een krantenartikel, niet heeft gehandeld met de zorgvuldigheid die van een Raad van Toezicht mag worden verwacht. Klacht gegrond.

ADVIES

inzake de klacht van:

de heer A te C, directeur-bestuurder van de Stichting B C, klager
gemachtigde: de heer mr. D

tegen

de Raad van Toezicht van de Stichting B C, verweerder
gemachtigde: de heer mr. E

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij klaagschrift met bijlagen van 17 december 2012, ingekomen op 18 december 2012 en aangevuld op 21 april en 9 juni 2013, heeft klager op grond van de geldende klachtenregeling een klacht tegen verweerder ingediend met de volgende inhoud:

De heer A klaagt erover dat de Raad van Toezicht zich jegens hem onzorgvuldig heeft gedragen bij het treffen van een regeling over verlof en pensioen.

Verder klaagt de heer A erover dat de Raad van Toezicht zich jegens hem onzorgvuldig heeft gedragen na zijn ziekmelding op 11 oktober 2012.

Een en ander is toegelicht in het klaagschrift plus de daarbij behorende bijlagen.

Vanuit het secretariaat van de Commissie is zowel telefonisch als schriftelijk met partijen gecorrespondeerd over de gewenste wijze van klachtafhandeling. Vanwege onduidelijkheid of de Raad van Toezicht al dan niet zou worden herbenoemd, hetgeen van invloed zou kunnen zijn op de (wijze van) klachtafhandeling, is de klacht aangehouden. Op 9 juni 2013 heeft klager de Commissie verzocht de behandeling voort te zetten.

De Commissie heeft verweerder op 10 juni 2013 uitgenodigd een verweerschrift in te dienen.

Verweerder heeft op 2 juli 2013 een verweerschrift met bijlagen ingediend.

Alle stukken zijn over en weer in afschrift aan partijen gestuurd.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 28 augustus 2013 te Utrecht.

Klager verscheen in persoon, vergezeld van zijn echtgenote, als vertrouwd persoon. Klager werd ter zitting bijgestaan door zijn gemachtigde.

Verweerder werd ter zitting vertegenwoordigd door mevrouw F, huidig voorzitter van de Raad van Toezicht, daartoe bijgestaan door de gemachtigde.

Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

Hetgeen in de stukken en op de zitting naar voren is gebracht is, voor zover relevant, zakelijk in dit advies weergegeven.

2. DE FEITEN

De Stichting B C is op 27 juni 2008 opgericht. Sedertdien bekleedt klager de functie van directeur-bestuurder. Medio 2012 is er tussen partijen verschil van inzicht ontstaan over de inhoud van een vaststellingsovereenkomst die klager namens de Stichting met de directeur van het bestuursbureau had opgesteld. Over deze kwestie heeft correspondentie plaatsgevonden tussen klager en de toenmalig voorzitter van de Raad van Toezicht, de heer G.

Op 11 oktober 2012 heeft klager zich ziek gemeld. Bij brief van 29 oktober 2012 heeft de Raad van Toezicht de medewerkers, de GMR en ouders van leerlingen hiervan op de hoogte gesteld.

Op 30 oktober 2012 is er in de H een artikel verschenen met als kop "B zit zonder topman". In dit artikel staat onder meer geschreven dat klager zich heeft ziek gemeld, dat hij voorlopig niet meer in zijn functie terugkeert, dat de Raad van Toezicht de teugels heeft aangehaald en dat er headhuntersbureaus zijn ingeschakeld om snel een interim-directeur te zoeken. Bij brief van 30 oktober 2012 heeft klager over het artikel vragen gesteld aan de heer G. Deze heeft klager op 2 november 2012 een schriftelijke reactie gestuurd.

De gemeenteraad van de gemeente C heeft op 11 december 2012 aan prof. dr. I opdracht gegeven het binnen de Stichting bestaande bestuursmodel te evalueren. Dit onderzoek heeft geleid tot een rapport gedateerd 1 februari 2013. De gemeenteraad heeft de conclusies van het onderzoeksrapport overgenomen en naar aanleiding daarvan een eerder bij de voorzieningenrechter ingediend verzoek tot herbenoeming van de leden van de Raad van Toezicht ingetrokken. Daarop heeft de gemeenteraad de heer I met ingang van 10 maart 2013 benoemd tot interim-voorzitter en tevens enig lid van de Raad van Toezicht, zulks voor de periode tot de zomervakantie. Tevens is gestart met de werving van permanente leden voor de Raad van Toezicht. Inmiddels er een nieuwe Raad van Toezicht.

Klager is met ingang van 16 april 2013 weer arbeidsgeschikt. Vervolgens is klager geschorst en is een ontslagtraject in gang gezet, welk traject thans nog loopt.

3. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De Commissie is ingesteld op grond van de Kwaliteitswet 1998. De Commissie vervult daarmee een rol in het verbeteren van de kwaliteit van het onderwijs. Dit houdt in dat een bij de Commissie ingediende klacht in beginsel betrekking moet hebben op kwaliteitsaspecten van het onderwijs als zodanig. In zoverre komt ook de personen die functioneel aan een schoolorganisatie verbonden het klachtrecht toe. Daaronder kan eventueel de bejegening van de op een school werkzame personeelsleden vallen. Echter, indien een klacht voornamelijk betrekking heeft op rechtspositionele aangelegenheden anders dan ter zake van bejegening of kwesties die het onderwijs raken, is er voor de Commissie geen taak weggelegd.

Op grond van de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is de Commissie van oordeel dat de onderhavige klacht hoofdzakelijk een arbeidsgeschil betreft, zodat de Commissie geen taak heeft.

Onderwijsgeschillen

**Landelijke
Klachtencommissie
Onderwijs**

In zoverre biedt de klacht onvoldoende aanknopingspunten om deze op grond van bovengenoemde uitgangspunten in behandeling te nemen. De Commissie acht in dit geval echter omstandigheden aanwezig die een uitzondering op de regel rechtvaardigen. Immers, een aanvankelijk louter individuele aangelegenheid is uitgegroeid tot een conflict dat uitgebreid in de openbaarheid is terechtgekomen. De Commissie is gebleken dat een en ander heeft geleid tot grote onrust en zij acht het niet ondenkbaar dat dit de kwaliteit van het binnen de Stichting aangeboden onderwijs kan raken. Dientengevolge acht de Commissie de klacht in zoverre ontvankelijk.

Dat er inmiddels een nieuwe Raad van Toezicht is, staat evenmin aan behandeling van de klacht in de weg. In dat kader ziet de Commissie een parallel met de politiek, waar bewindspersonen kunnen worden aangesproken op de (gevolgen van) handelingen of beslissingen van hun voorgangers, ongeacht of henzelf daarin een persoonlijk verwijt te maken valt. De Commissie acht hier een vergelijkbare situatie aan de orde. Dit verweer treft derhalve geen doel. Ook in zoverre is de klacht ontvankelijk.

Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel merkt de Commissie op dat zij dit zo leest dat dit niet ziet op de inhoud van de betreffende verlof- en pensioenregeling maar op de wijze waarop verweerder zich heeft opgesteld in de discussie over deze regeling.

Uit het dossier blijkt dat er in de periode 24 september 2012 tot aan de ziekmelding van klager op 11 oktober 2012 tamelijk intensief tussen partijen is gecorrespondeerd over de verlof- en pensioenregeling van de directeur van het bestuursbureau. De Commissie stelt vast dat verweerder klager tot twee maal toe, namelijk in een brief van 24 september 2012 en in een brief van 26 september 2012, heeft verzocht om binnen een termijn van de facto één dag te reageren. Het moge wellicht zo zijn dat de betreffende kwestie zich al langer voortsleepte dan wenselijk was, maar dan nog acht de Commissie het niet op zijn plaats om een zodanig korte reactietermijn te geven. Voorts stelt de Commissie vast dat verweerder zijn brief van 24 september 2012 besluit met de opmerking dat het uitblijven van een reactie binnen de gestelde termijn zal leiden tot verdere (juridische) stappen. Klager heeft dit als bedreigend/intimiderend ervaren en heeft verweerder tevergeefs om een nadere toelichting gevraagd. Ongeacht welke kwalificaties men verder aan de betreffende passage zou willen verbinden, is de Commissie van oordeel dat verweerder hiermee de verhouding met klager nodeloos (verder) op scherp heeft gesteld. Ook de bewoordingen waarmee de toenmalige voorzitter in een e-mail aan de overige leden over klager spreekt, getuigen niet van de zorgvuldigheid die van een (voorzitter van) de Raad van Toezicht mag worden verwacht. Dat deze e-mail niet bestemd was voor klager, doet daaraan niet af.

Op grond van het voorgaande is de Commissie van oordeel dat verweerder klager niet voldoende heeft bejegend met de zorgvuldigheid die in het maatschappelijke verkeer betaamt. Het eerste klachtonderdeel is derhalve gegrond.

Ten aanzien van het tweede klachtonderdeel, de bejegening van klager na diens ziekmelding, staat vast dat de toenmalige voorzitter van de Raad van Toezicht heeft gesproken met de journalist van de H en dat hij in zoverre input heeft geleverd voor het verschenen krantenartikel. Het moge zo zijn dat het persbericht als zodanig niet is geïnitieerd door verweerder, maar dat laat onverlet dat verweerder in dezen wel een eigen verantwoordelijkheid heeft ten aanzien van de keuze om de betreffende krant al dan niet te woord te staan. Dat verweerder ervoor heeft gekozen om met de pers te spreken over de individuele (rechts)positie van klager, ongeacht welke precieze bewoordingen daarbij zijn gebruikt, acht de Commissie onvoldoende zorgvuldig. Het was beter geweest als verweerder de pers te verstaan had gegeven niet over individuele aangelegenheden te praten. Daarbij komt dat klager op dat moment net twee weken arbeidsongeschikt was en dat de Commissie niet is gebleken van een arbo-rapportage of andersoortig document dat het krantenartikel onderbouwt. Het is niet onbegrijpelijk dat klager vervolgens schriftelijke vragen heeft gesteld aan verweerder. Dat verweerder deze vragen niet wezenlijk inhoudelijk heeft beantwoord, maar heeft volstaan met een korte, vrij algemene reactie,

acht de Commissie eveneens onvoldoende zorgvuldig. Immers, verweerder wist of had kunnen weten dat het krantenartikel, waarin op niet mis te verstane wijze wordt gesproken over de (rechts)positie van klager, grote impact op klager zou kunnen hebben.

Al met al is de Commissie van oordeel dat verweerder zich jegens klager na diens ziekmelding onvoldoende zorgvuldig heeft gedragen. Derhalve is ook het tweede klachtonderdeel gegrond.

4. OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht op beide onderdelen gegrond is.

5. AANBEVELINGEN VAN DE COMMISSIE

De Commissie ziet geen aanleiding tot het doen van aanbevelingen.

Aldus gedaan te Utrecht op 16 september 2013 door mr. R. van de Water, voorzitter, drs. L.F.P. Niessen en drs. M.H.W.C. Voeten, leden, in aanwezigheid van mr. J.J. van Beek, secretaris.

mr. R. van de Water
voorzitter

mr. J.J. van Beek
secretaris